TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

KUTSAL SEVGİ

Yazan: Cengiz Önder - 11 Kasım 2010

Din ve felsefe düşünürlerine göre: "Mutlak En İyi" bu evreni yaratan Yüce Tanrıdır. Tanrı'ya inanmak evrensel bir duygudur. İnsanlar başka dinden, başka inançtan olsalar da, farklı algılasalar da bu evreni yaratan yüce bir gücün varlığına inanırlar.

Zaten akıl, mantık, sezgilerimizle Tanrı'nın varlığını anlarız. Ama, her inanç sahibi Yaratıcıyı anne – babasından, atalarından, çevresinden öğrendiği inanca göre algılar. Nasıl algılarsa algılasın, bu evreni Yaratan Güç değişmez, neyse odur. O filozofların deyimiyle, Mutlak Varlıktır. Başka bir deyişle Yaratan Varlıktır. Diğer varlıklarsa, Yaratılan varlıklardır. Yaratılan varlıklar da hemen hemen tüm din ve felsefe sistemlerinde Mutlak Varlığın özünü taşırlar. Yani her varlıkta Yaratandan öz vardır. Bu nedenle, tüm varlıkların bir kutsiyeti vardır.

M.Ö. (427-347) yıllarında yaşamış olan Platon bu dünyanın gerçek dünya olmadığını, bu dünyanın görüntüler alemi olduğunu, gerçek dünyanın ideler alemi olduğunu iddia etmiştir. Gerçek iyinin, gerçek güzelliğin, gerçek bilginin, gerçek erdemin ideler âleminde olduğunu belirtmiştir.

Platon'un etkisiyle olduğunu sanıyorum. İslâm tasavvufçuları da bu evrenin görüntüler âlemi olduğunu, aslında bu görüntüler Tanrı'nın görüntüsüdür. Evrende çok varlık varsa da aslında tek bir varlık vardır, O da tanrı'dır demektedirler. (Vahdet- i Vücut felsefi inancı.)

Bu nedenle, XIII. Yüzyılda yaşamış olan İslam tasavvufçusu Mevlânâ Celaleddin Rûmi: ahlâkının temel ilkesi olarak "Yaratılmış her varlığı sevmek iyi, sevmemek kötüdür." demektedir. Yaratılmış Varlıklar içerisinde insan akıllı ve vicdan sahibi olduğu için Tanrı'nın dünyadaki en önemli varlığıdır. Tanrı insanı kendisini bilsin diye yaratmıştır. Tanrı bu evreni kendi bilgisini, güzelliğini, sanatını, yüceliğini seyretmek, anlamak için sevgiyle yaratmıştır. Bu nedenle tüm varlıkları sevmek, evreni ve varlıkları sevgiyle seyretmek, insanı mutlu eden, yüce aşka, erdemliliğe ulaştıran en güzel duygudur. Bu varlıklar içerisinde de en çok insanı sevmek gerektiğini belirtmiştir.

Aynı şekilde XIII – XIV. Yüzyılda yaşamış olan Yunus Emre'de: " Bu evrende gördüğümüz her şey Tanrı'dandır. Tanrı'yı bilmek kendini, kendini bilmek Tanrı'yı bilmektir. Yine gönül bilir ki Tanrı'yı sevmek, onun Yarattıklarını sevmektir." Sözü ile tüm varlıkları sevmenin kutsiyetini ne güzel ifade ediyor değil mi?

Yine aynı dönemde Yaşamış olan Hacı Bektaş Veli de, insanları bir sayar, Ona göre insan Tanrı'nın bir görüntüsü olduğu için değerlidir. Bu sebepten insanı hoş görmeyi, insanları kardeşçe sevmeyi, birlik ve dirlik içinde, adil, barışçı olmayı sevginin kutsiyetini anlatmıştır.

Yukarıda adını saydığın filozoflar gibi " Varlıkları sevmek, Tanrıyı sevmektir. " ilkesini benimsemiş, en başta insanlara ve yaratılmış tüm varlıklara sevgi ve saygıyla, aynı özün bir parçası olduğumuz varsayımıyla, hatta kardeşçe sevmek, seyretmek ne hoştur. Böyle bir duyguya sahip olanlar: Yüce aşkı, Yüce sanatı, yüce bilgiyi, yüce iyiliği, güzelliği, mutluluğu, sevginin kutsiyetini gönüllerinde hissederler. Kanımca onlar, gerçek âşıktırlar. Onlar, hangi dinden, hangi ulustan, hangi cinsten olursa olsun, dünyamıza ışık tutan, dünyanın insan çiçekleridir.

Yine Yunus Emre'nin dediği gibi insanın gönlündeki ışık tanrı'dandır… Gönlümüzdeki ışığı daima aydınlık parlak, tutmak sevgiyle olur. Bu da kutsal sevgidir. Kanıma göre; bu kutsal sevgiyi tanıyan bir insan en başta annesini, babasını, komşularını, tüm insanlığı sever, barışçıdır, hiçbir varlığa kötülük etmez, iyi niyetlidir. Bireysel ve toplumsal görevlerini doğru yapar, yüce ahlâklıdır. İnsana, topluma yapılan hizmeti; Tanrı'ya yapılmış hizmet bilir…

Hey gidi kutsal sevgi hey, sen neleri hoş görmezsin, nice acıları, sevgilileri, yüreğine güllerle, çiçeklerle gömersin… Yaratan aşkıyla seversin, tüm evreni ve insanlığı bir bilirsin. Yaşarken de, öldükten sonra da iyilikle anılmanın, Yaratının sevgisine ulaşmanın ümidiyle yaşarsın…

Hoşça kalın.

Yorum Ekle

Cengiz Önder

X